

گروه رسانه‌ای دختران محله شهید آوینی در دل تجمعات شبانه شکل گرفت

«دیده بان» های گلشهر



راه تجربه



مرضیه میرزاپورا در روزهایی که مقاومت در برابر متجاوزان حرف اول و آخر مردم است، برخی‌ها دست به خلاقیت زدند و تلاش کردند صدای مردم را در فضایی بزرگ تر انعکاس دهند؛ مردمی مانند ساکنان محله شهید آوینی و محدوده گلشهر که مهر وطن پرستی را بر سینه خود زده‌اند و در این روزهای پراشتیاب، یک تیم خبرنگاری از دخترهای باغیرت شکل داده‌اند تا صدای محله خود باشند.



نظری ادامه می‌دهد: احساس

من به بچه‌های گروه، فهمیده عطایی،

نرگس صوری، فاطمه شکری، زینب رزاقی، محدثه کاری و محدثه نجفی، خواهرانه است و همه با صمیمیت در کنار هم هستیم و بیشتر اوقات با همفکری هم کارها را پیش می‌بریم. رئیس شورای اجتماعی محله شهید آوینی، امیرحسین برومندفر نیز همیشه حمایتگر ما بوده است.

یک عکس، بهانه همکاری

دختری شاد و پرانرژی پشت یک میز نشسته است و کنارش کارتی روی میز قرار دارد که روی آن نوشته شده: «رادیو محله». فهیمه عطایی متولد سال ۱۳۸۳ علاقه‌اش را در زمینه گویندگی و فن بیان پیدا کرده است. با او هم کلام می‌شوم و از نوع فعالیتش می‌پرسم. او می‌گوید: یک شب مشغول عکاسی میان تجمعات بودم که با خانم نظری آشنا شدم؛ من باگوشی عکس می‌گرفتم و او با دوربین عکاسی. درخواست کردم عکسی هم از من بگیرد و همین موضوع باعث شد که با هم صحبت کنیم و از سوی او دعوت شدم به انجام یک کار رسانه‌ای.

فهیمه از این پیشنهاد استقبال می‌کند و کار رسانه‌ای رسمی شروع می‌شود. او می‌گوید: من با اشتیاق، به این قصد که صدای مردم را بشنوم، کار در این فضا را قبول کردم. اینجاست که شب با مردم مصاحبه می‌کنم و از شور و حالشان انرژی می‌گیرم. او فضای گروه را دوستانه و همدل معرفی می‌کند و می‌گوید: مثل یک زنجیر به هم متصل هستیم و در کنار هم برای محله فعالیت می‌کنیم. این کار داوطلبانه را به خاطر مردم خوب محله انجام می‌دهم.

با افتخار، گلشهری ام

دوربین به دست برای پیدا کردن سوژه دلخواه محو تماشای جمعیت است. لبخندی می‌زند و لنز دوربین را به سمت دختری کوچک که چادر مادرش را محکم گرفته است، می‌چرخاند. فاطمه شکری بیست ساله، ساکن محله شهید آوینی و دانشجوی رشته کارگردانی است. نحوه آشنایی‌اش با گروه را این طور تعریف می‌کند: وقتی فراخوان تشکیل گروه رسانه‌ای را دیدم، مشتاق همکاری شدم و در یک جلسه معارفه با دیگر دوستان آشنا شدم. او قبلاً هم تجربه‌هایی در زمینه تولید محتوا داشته است؛ «قبل از پیوستن به گروه، برای محک زدن خودم و انجام پروژه‌های دانشگاهی، فیلم و مستندهای کوتاه تولید کرده بودم. مثلاً درباره فرهنگ کتاب خوانی یا درباره یک مترسک تنها در زمین‌های کشاورزی گلشهر که در مسیر خانه مان است، فیلم کوتاه ساختم.»

آغاز کار با یک فراخوان

ریحانه نظری که در رشته فقه و مبانی دینی مشغول به تحصیل است، به عنوان نماینده جوانان محله در شورای اجتماعی محله شهید آوینی فعالیت دارد. او درباره شروع به کار گروه می‌گوید: در شب‌هایی که مردم در خیابان کنار هم جمع می‌شدند و شعار می‌دادند، به میدان آمدم تا از آن لحظات به یادماندنی عکس بگیرم و این اتحاد همگانی را برای نسل‌های بعدی ثبت کنم اما در این فعالیت‌های رسانه‌ای تنها بودم و گاهی سوژه‌های نابی را از دست می‌دادم؛ به همین دلیل به فکر افتادم که افراد فعال را در کنار خودم داشته باشم تا اتحاد مردم را بتوانیم بهتر ثبت و منتشر کنیم.

ریحانه موضوع را با یکی از دوستانش به نام فهیمه عطایی مطرح می‌کند و با استقبال او، تصمیم می‌گیرند فراخوان جذب نیرو برای تولید محتوای تصویری منتشر کنند. تعریف می‌کند: دختران مستعدی پای کار آمدند؛ فکر نمی‌کردم که چنین ظرفیت‌ها و استعداد‌های خوبی در محله داشته باشیم.

بعد از برگزاری چند جلسه با شناخت افراد و توانایی آن‌ها، گروهی به نام «دیده بان» تشکیل می‌دهند. او می‌گوید: از همان روزهای اول هر کدام مسئولیتی را به عهده گرفتیم و گزارش‌های تصویری زیادی از محله و تجمعات شبانه ثبت کردیم. حتی در بیرون از محله هم وظیفه‌مان را انجام دادیم؛ مثلاً به مناسبت روز دختر در میدان شهدا، مراسمی برگزار شد که از آن مراسم هم گزارشی تهیه کردیم. ریحانه ادامه می‌دهد: یک هدف مشترک باعث شد ما گرد هم جمع شویم و آن دفاع از ایران است. تجمعات مردمی که عامل اصلی تشکیل این گروه است، افراد زیادی را با هم آشنا کرده است و حتی شاهد ازدواج حاصل از حضور در این تجمعات بوده‌ایم.



از نظر او کار رسانه چالش خاصی دارد: «کار رسانه سختی‌هایی دارد و صبر زیادی می‌طلبد. همین که باید همیشه در صحنه باشی تا لحظه‌های شکار از دست نرود، چالش برانگیز است.» فاطمه درباره گروه می‌گوید: ویژگی جذاب آن، همدلی و به فکر هم بودن بچه‌هاست و به امید خدا اقرار است فیلم‌های مستندی هم بسازیم که از دل محله بیرون می‌آید. ما باید به تغییر فضای محله کمک کنیم؛ مثلاً خودم قبلاً خجالت می‌کشیدم بگویم کجا زندگی می‌کنم اما حالا با افتخار می‌گویم در گلشهر زندگی می‌کنم.

مانند شهید مرتضی آوینی

نرگس صوری در رشته تولید محتوا تحصیل کرده و ساکن خیابان گلبو است. درباره آشنایی خود با گروه این طور می‌گوید: از طریق دوستم با خانم نظری آشنا شدم و به این گروه پیوستم. هدفم این بود که بتوانیم صدای ایران و مردم ایران و صدای حقیقت را به جهان برسانیم.

نرگس از شهید مرتضی آوینی به عنوان الگوی خود نام می‌برد و می‌گوید: یکی از الگوهای من شهید مرتضی آوینی است که او هم در جبهه‌های هشت سال دفاع مقدس، عکاس و تصویرگر جنگ بود و لحظه‌های ماندگاری به ثبت رساند. بر همین اساس دوست دارم عکاس رسانه‌ای باشم.

محدثه نجفی نوجوانی است که در رشته علوم تجربی درس می‌خواند و در محله شهید آوینی زندگی می‌کند. او به عکاسی، فیلم برداری و خبرنگاری علاقه‌مند است و از طریق دوستش با گروه آشنا شده است. جوان‌ترین عضو گروه می‌گوید: به نظرم، اگر کسی به کار رسانه علاقه داشته باشد، کار در این گروه برایش سخت نیست.